

Ο βουλευτής Αρκαδίας

του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία

Γιώργος Παπαηλιού

στην Ολομέλεια της Βουλής

κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τις τροποποιήσεις του ΠΚ και του ΚΠΔ

προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης :

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης είπε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία δεν έχει πρόταση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αυτό δεν είναι αληθές. Η πρόταση είναι, να απαλειφθούν οι προβλέψεις του νομοσχεδίου που ακυρώνουν τις αρχές της αναλογικότητας και της επιείκειας και οι κώδικες ΠΚ και ΚΠΔ να παραμείνουν ως έχουν, μέχρις ότου καταστεί δυνατόν να κριθούν, αφού η εφαρμογή τους μέχρι στιγμής έχει διαρκέσει ελάχιστα.

Το πνεύμα της «αυστηρότητας» και της «τιμωρίας» διαπνέει το νομοσχέδιο, όπως διαπνέει και την εν γένει πολιτική της ΝΔ το αυταρχικό πνεύμα της «τάξης και ασφάλειας». Μάλιστα από κάποιον συνάδελφο βουλευτή της συμπολίτευσης ζητήθηκε να προβλεφθεί η εξαίρεση των αστυνομικών οργάνων από τους κανόνες που ισχύουν για τους άλλους πολίτες. «Το κράτος είστε εσείς», που είχε πει ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης απευθυνόμενος στα αστυνομικά όργανα, επανέρχεται !!!

**Αγόρευση
του βουλευτή Αρκαδίας του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία
Γιώργου Παπαηλιού
στην Ολομέλεια της Βουλής (10.11.2021)
κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου
για τις τροποποιήσεις του ΠΚ και του ΚΠΔ**

Και στο υπό κρίση νομοσχέδιο αποτυπώνεται για μία φορά ακόμη ο τρόπος που νομοθετεί η κυβέρνηση. Χαρακτηρίζεται από προχειρότητα και έλλειψη συνολικότερου σχεδιασμού, εν προκειμένω για την ποινική δικαιοσύνη.

Το νομοσχέδιο είναι επικοινωνιακού χαρακτήρα. Οι επιμέρους διατάξεις του συνδέονται με τρέχοντα-επίκαιρα γεγονότα (εγκληματικές πράξεις) που τυγχάνουν υπερβολικής και διαρκούς προβολής από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Οι εντυπώσεις και τα πρωτοσέλιδα καθορίζουν τις ρυθμίσεις του. Το σύνθημα, όχι η θέση, «κάθε έγκλημα (θα)τιμωρείται» αυτό αποδεικνύει.

Οι αποσπασματικές παρεμβάσεις που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο οδηγούν στη διάσπαση της συνοχής του Ποινικού Κώδικα, αποσυντονίζοντας τις ρυθμίσεις του και υπονομεύοντας την προσπάθεια που είχε γίνει για τον εκσυγχρονισμό του συστήματος των των ποινών. Έτσι ακυρώνονται η αναγκαία νομική σταθερότητα και η ασφάλεια δικαίου.

Και πάντως, με τις προτεινόμενες διατάξεις-ρυθμίσεις, δεν επιτυγχάνονται η μείωση της εγκληματικότητας και η εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας.

Η υπέρμετρη αυστηροποίηση των ποινών μεταφράζεται σε περισσότερη «φυλακή» για περισσότερους ανθρώπους, διότι σε κανένα ποινικό σύστημα δεν έχει υπάρξει μείωση της εγκληματικότητας μετά από αύξηση ή αυστηροποίηση των ποινών.

Το νομοσχέδιο, εκτός από το να αυστηροποιεί τις ποινές για κάποια αδικήματα και τις διατάξεις για την υφ' όρον απόλυση, αποδυναμώνει τη χρηματική ποινή και συρρικνώνει τον θεσμό της κοινωφελούς εργασίας ως αυτοτελούς (κύριας) ποινής, που έχει ανασταλεί ήδη από το 2019. Και όλο «επανέρχεται», αλλά ακόμη αναμένεται.

Με αυτό τον τρόπο θα αυξηθεί ο αριθμός των κρατουμένων στις, ήδη υπερπλήρεις, φυλακές οδηγώντας τη χώρας μας σε καταδίκες από το ΕΔΔΑ. Ταυτόχρονα εξουδετερώνεται ένα εργαλείο πρόληψης και κοινωνικής επανένταξης των καταδικασμένων.

Από τα παραπάνω, είναι προφανής ο σκοπός της κυβέρνησης, να εφαρμόσει μία αυταρχική και άκρως τιμωρητική πολιτική στο ποινικό σύστημα εν συνόλω.

Καταργούνται η διαζευκτική πρόβλεψη ισόβιας και πρόσκαιρης κάθειρξης ή φυλάκισης και χρηματικής ποινής, και ο αποκλεισμός της κατ' οίκον έκτισης του υπολοίπου της ποινής για ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων. Έτσι περιορίζεται και η δυνατότητα των δικαστών να εξατομικεύουν την ποινική μεταχείριση.

Εξάλλου οι αντιδράσεις και ο φόβος της κυβέρνησης για περαιτέρω αντιδράσεις εξαιτίας της κακής και διαρκώς επιδεινούμενης κατάστασης των πραγμάτων (σε υγειονομικό και οικονομικό επίπεδο) αποτελούν την αιτία για την εισαγωγή ρυθμίσεων που θεωρεί η κυβέρνηση ότι προστατεύουν την ίδια και τα συμφέροντα που υπηρετεί.

Λόγω της αποκάλυψης σκανδάλων και υποθέσεων διαφθοράς (η κυβέρνηση) επιχειρεί να διαμορφώσει συνθήκες, ώστε υποθέσεις τέτοιου είδους να μην αποκαλύπτονται, να αποσιωπώνται-να αποκρύπτονται και οι εμπλεκόμενοι σ' αυτές να μη λογοδοτούν.

Είναι πρόσφατη η προσπάθεια της κυβέρνησης να αποκαλυφθούν τα πρόσωπα-η ταυτότητα των προστατευόμενων μαρτύρων στο σκάνδαλο Novartis που έπεσαν στο κενό.

Με συγκεκριμένη ρύθμιση του νομοσχεδίου επιτρέπεται η ποινική δίωξη των προστατευόμενων μαρτύρων για το αδίκημα της ψευδούς κατάθεσης, γεγονός που αποτελεί την αφετηρία προκειμένου να αρθεί η προστασία τους.

Όσον αφορά τη ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία μένει ατιμώρητος όποιος αποκαλύπτει ότι είναι ο δράστης πράξεων διαφθοράς κατά υπαλλήλων και πολιτικών προσώπων, σημειώνεται, ότι με τη νέα πρόταση αυτός ο οποίος κατηγορεί και εαυτόν, θα επιβραβεύεται με μειωμένη ποινή, ενώ θα έπρεπε να απαλλάσσεται.

Βέβαια ασυλία για διάφορους άλλους, κυρίως τραπεζικά στελέχη, η κυβέρνηση θεσμοθετεί κατά ριπάς.

Για τη ρύθμιση του αδικήματος της διασποράς ψευδών ειδήσεων, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής αποφαινεται, ότι γεννάται προβληματισμός, αν αυτή είναι συμβατή με το Σύνταγμα και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Με τη μετατροπή του αδικήματος της διασποράς ψευδών ειδήσεων – οι (ψευδείς) ειδήσεις πρέπει να διαχωριστούν σαφώς από τη διατύπωση γνώμης και την άσκηση κριτικής – από αδίκημα βλάβης σε αδίκημα αφηρημένης

διακινδύνευσης και την επικίνδυνη διεύρυνσή του, απειλείται η συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία του λόγου και της έκφρασης. Ως τέτοιο (ως έγκλημα αφηρημένης διακινδύνευσης) δεν θα είναι αναγκαίο, να επέλθει το αποτέλεσμα του φόβου ή της ανησυχίας ή ο κλονισμός της εμπιστοσύνης του κοινού στην εθνική οικονομία, στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή στη δημόσια υγεία, αλλά θα αρκεί η δυνατότητα να προκληθούν φόβος, ανησυχία ή κλονισμός της εμπιστοσύνης.

Αυτή η αόριστη ρύθμιση μπορεί να περιλάβει τα πάντα – ποιο θα είναι το μέτρο της ανησυχίας ή του φόβου που μπορεί να προκαλέσει μια είδηση, ενώ ο κλονισμός της εμπιστοσύνης του κοινού είναι ένα μη μετρήσιμο μέγεθος – και να οδηγήσει σε επικίνδυνες ατραπούς που, αφού απειλήσουν την ελευθερία της έκφρασης, να επιβάλλουν τη λογική της μιάς «αλήθειας» και τη φίμωση της «άλλης», της διαφορετικής άποψης, διολισθαίνοντας στη λογοκρισία.

Τα ψευδή δημοσιεύματα δεν μπορούν να αποτελέσουν την αφετηρία ,ώστε ο δημόσιος λόγος, η δημόσια συζήτηση να υπαχθούν σε περιορισμούς.

Η ποινικοποίηση του δημόσιου λόγου που επιχειρείται, αντίκειται στο Σύνταγμα, οποιεσδήποτε απόψεις και αν διατυπώνονται.

Η δημοκρατία είναι ισχυρή, αντέχει την αντίθετη άποψη, αντέχει οτιδήποτε λέγεται ή μπορεί να λεχθεί δημοσία. Δεν μπορεί να ποινικοποιείται με αυτόν τον απαράδεκτο, θεσμικά νομικά και πολιτικά, τρόπο η συζήτηση στη δημόσια σφαίρα.